

ת"פ 60767/12/22 - מדינת ישראל נגד ו' פ'

בית משפט השלום בתל אביב -יפו
ת"פ 60767-12-22 מדינת ישראל נ' פ' ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט איתן קורנהאוזר מאשימה:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ספיר יגר
נגד הנאשם:		ו' פ' ע"י ב"כ עוה"ד זוהר משה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות: אימים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); תקיפת בת זוג - לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין (שתי עבירות); היזק לרכוש במזיד - לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

לפי העובדות בהן הורשע, במועד האירועים הנאשם והמתלוננת בני זוג לשעבר ולהם שני ילדים משותפים. ביום 00.00.2021 בשעה 02:33 לערך, הגיע הנאשם לבית המתלוננת וניסה להיכנס אליו באמצעות מפתח שהיה ברשותו, אך לא הצליח מכיוון שהמתלוננת הניחה מבעוד מועד רהיטים סמוך למפתח הדלת, זאת על מנת שהנאשם לא יוכל להיכנס. באותן נסיבות, שאלה המתלוננת את הנאשם בשפה הרוסית בשביל מה הגיע והנאשם איים עליה בכך שענה לה בשפה הרוסית: "בלאט, באתי להרוג אותך...".

בתאריך 14.6.2021, בשעה שאינה ידועה למאשימה, הגיע הנאשם לבית המתלוננת, אמר לה שהוא לא רוצה שהיא תחזור הביתה מאוחר עם הילדים, והכה אותה בעינה.

בתאריך 4.1.2021, בשעה שאינה ידועה למאשימה, הכה הנאשם את המתלוננת בכך שסגר דלת על רגליה. בהמשך לאמור, חטף ממנה את מכשיר הטלפון הנייד שלה, שבר אותו ומכשיר טאבלט השייך לה, וכן דרך על משקפי הראייה שלה ושבר אותם.

2. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, התקבלה חוות דעת ממונה על עבודות השרות.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירות כפי שעולה מכתב האישום המתוקן, וביקשה לראות בשלושת האירועים שבוצעו במהלך מספר חודשים כמסכת אלימות מתמשכת כלפי המתלוננת. לטענתה, מדובר באיומים ברף גבוה, באלימות פיזית וכן באלימות כלפי רכוש המבטאת מעשה של השפלה. נתונים אלה, מעידים לטענת ב"כ המאשימה יסודות של אובססיביות ושליטה מצד הנאשם כלפי המתלוננת. ב"כ המאשימה ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, ולאור מדיניות הענישה בעבירות אלה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות ועד 18 חודשי מאסר. אשר למיקומו של הנאשם במתחם הענישה, ציינה ב"כ המאשימה כי הוא נעדר עבר פלילי, נטל אחריות וחסך בזמן שיפוטי. לצד זאת, הנאשם לא שולב בהליך טיפולי. לפיכך, ביקשה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לביסוס טיעוניה (ט/1).

4. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו כי הנאשם קיבל אחריות על כתב אישום מתוקן, שהאירועים בו הם היחידים ולאחריהם לא התרחש כל אירוע דומה, כאשר הקשר היחיד בין הנאשם למתלוננת קשור רק לגידול ילדיהם המשותפים. עוד הוסיף כי הנאשם מתמודד עם קשיים כלכליים בשל הצורך בתשלום מזונות משמעותי ביותר. ב"כ הנאשם סבר כי נסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו בכתב אישום מתוקן אינן ברף חמור ועתה לקביעת מתחם ענישה אשר תחתיתו מאסר על תנאי. בנוסף, טען כי חסימת הדלת על ידי המתלוננת באישום הראשון נבעה מחוסר רצונה שהנאשם יכנס לבית ולא מתוך חשש מפניו. כמו כן, טען כי הראיות בתיק עולה שאף המתלוננת פגעה ברכוש הנאשם, אולם נתון זה הושמט על ידי המאשימה מכתב האישום. לפיכך, ובשים לב למדיניות הענישה בעבירות מסוג זה, ביקש ב"כ הנאשם להשית עליו מאסר על תנאי. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לביסוס טיעונו (ט/1).

5. הנאשם התנצל על מעשיו, וטען כי הדבר החשוב לו הוא שהמתלוננת לא תוציא את ילדיהם מהארץ על אף נסיונה לעשות כן.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. הצדדים עתרו לקביעת מתחם ענישה אחד, אשר יתייחס לכל המקרים. בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)), בנסיבות מקרה זה יש לראות באלימות מסוגים שונים בה נקט הנאשם כלפי אותה מתלוננת, על רקע דומה, ולאורך חודשים ספורים, משום מסכת עבריינית אחת. לפיכך, אני מקבל את עתירת הצדדים בסוגיה זו.

7. אלימות כלפי אדם אחר פוגעת בזכות הפרט לשלמות גופו ולביטחון אישי. עבירת האיומים טומנת בחובה פגיעה בביטחונו האישי של נפגע העבירה ובשלוות נפשו. עבירה של היזק לרכוש פוגעת בזכות להנות מהגנה מפני פגיעה והשחתת קניין. מכלול עבירות אלה הוא בגדר עבירות אלימות - בין אם פיזית ובין אם מילולית; בין אם כלפי גוף ובין

אם כלפי רכוש.

יש לייחס למעשים אלה משנה חומרה, כאשר מדובר באלימות הנקטת כלפי בת זוג, בתא המשפחתי המצומצם אשר אמור להוות עבורה בסיס תומך, בטוח ויציב. עובדה זו, נפוצות העבירות והקושי של קורבנות העבירה להתלונן, הביאו את המחוקק להחמיר בענישה שנקבעה לגבי אלימות פיזית כנגד בת זוג.

כחלק מהצורך במלחמה בתופעת האלימות במשפחה, החמירה אף הפסיקה את רף הענישה, ונקבע כי "**לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת**" (ע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.2.2011)). לצד זאת, יש לבחון את נסיבות ביצוע העבירה המשתנות באופן משמעותי בין מקרה למקרה בעבירות מסוג זה, ולהקנות להן משקל בעת קביעת מתחם הענישה (ראו את משקלן המשמעותי של נסיבות ביצוע העבירה בעת קביעת מתחם ענישה הולם - ע"פ 1323/13 **רן חסן נ' מדינת ישראל**, פסקאות 8-9 (5.6.2013)).

8. בחינת נסיבות המקרה הנדון, מלמדת כי עניינו בשלושה מקרי אלימות מסוגים שונים כנגד מי שהיתה בת זוגו של הנאשם, אם ילדיו. מקרים אלה מתפרשים על פני תקופת של כחצי שנה, תקופה בה הנאשם והמתלוננת היו בהליך גירושין. כך, אין מדובר באלימות נקודתית, אלא במספר מקרים שונים לאורך חודשים. יש לקבל את טיעון הסנגור כי האלימות הפיזית בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת וכן האלימות כנגד רכוש, אינם מצויים ברף גבוה, אולם קיימת חומרה בחזרתיות וכן בעבירת האיומים במקרה זה: הנאשם הגיע לבית המתלוננת באישון ליל, כשהוא מצויד במפתח שהיה ברשותו. משלא הצליח להיכנס למקום בשל רהיטים שהניחה המתלוננת בסמוך לדלת, על מנת למנוע ממנו כניסה, לא היסס לאיים עליה באומרו כי בא להרוג אותה. צרוף נסיבות אלה מבסס פגיעה ממשית בתחושת בטחונה של המתלוננת. אציין בהקשר זה, כי איני מקבל את טיעוני הסנגור במהלך טיעוניו לעונש, לגבי מטרת הגעת הנאשם לבית, וכן את טיעוניו לגבי היזק "הדדי" לרכוש. נקודת המוצא המהווה את התשתית לדיון, היא עובדות כתב האישום המתוקן. לא ניתן לעשות שימוש בשלב זה בפרטים שלא הוסכמו על הצדדים:

"מן הראוי שבית המשפט הגוזר את עונשו של נאשם שהודה בכתב אישום לצורך הסדר טיעון, לא יעשה שימוש בפרטים ועובדות שאינם נכללים במפורש בכתב האישום"

(ע"פ 677/14 **דנקר נ' מדינת ישראל**, פסקה מ"ב (17.7.2014)).

כן ראו, ע"פ 5735/18 **דוד גודובסקי נ' מדינת ישראל**, פסקה 54 בפסק דינו של כב' השופט אלרון, (9.12.2019); ע"פ 9702/16 **סאמי אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 בפסק דינה של כב' השופטת ברון, (13.9.2017).

בנוסף, יש לשקול את המקרים השונים, תוך התחשבות בכך שהרף העליון האפשרי של מתחם הענישה מורכב מצרוף העונשים המרביים אותם ניתן להטיל בגין כל אחד מהמקרים (ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, פסקה 140 (29.6.2015)).

9. מעיון בפסקי הדין שהוגשו על ידי הצדדים, ניתן ללמוד כי רמת הענישה משתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות,

כמות מקרי העבירה, ונסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות שילוב בהליך טיפולי מתאים. במקרים מסויימים הוטלו עונשים של מאסר מותנה בלבד, ובמקרים אחרים הוטלו עונשי מאסר (ראו פסקי הדין שהציגו הצדדים. ראו עוד: ת"פ (נת') 28041-02-22 **מדינת ישראל נ' רונן בן נעים** (12.7.2022) והאסמכתאות שם; רע"פ 8926/21 **מאיר דוקרקר נ' מדינת ישראל** (29.12.2021)).

יודגש, כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ובין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (9.10.2016)).

10. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה הנדון נע בין ארבעה חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שרות ועד 14 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

11. הנאשם, יליד 1983, ללא עבר פלילי, נטל אחריות על ביצוע העבירות והביע חרטה על מעשיו. יש לתת משקל לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, כאשר במהלך תקופה זו לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים, הוא והמתלוננת נפרדו ומנהלים קשר מצומצם הנוגע לגידול ילדיהם המשותפים. הנאשם ובא כוחו טענו כי יש להתחשב בו עקב קשיים כלכליים והצורך בהמשך השתכרותו בעבודה, אולם לא הוצגו ראיות לכך.

התלבטתי האם יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה, כאשר לא הוצג כל מסמך מגורם מקצוע לגבי המסוכנות הנשקפת מפניו וכן הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי. צירוף העדר עבר פלילי, קבלת אחריות ונסיבות אישיות, אינו מביא בהכרח למיקום בתחתית מתחם הענישה (ראו לענין זה ע"פ 2880/23 **מדינת ישראל נ' עומרי עיסא**, פסקה 14 (25.4.2023)). יחד עם זאת, בהתחשב בעתירת המאשימה לעונש למיקום הנאשם בתחתית מתחם הענישה, לא מצאתי בנסיבות תיק זה לחרוג לחומרה מעתירת המאשימה.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות מצאתי למקם את הנאשם בתחתית המתחם שנקבע.

לפיכך החלטתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 4 חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות אי עמידה בביצוע עבודות השרות.
- ב. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים והיזק לרכוש.
- ד. פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים שווים החל מיום 1.6.24

ומידי חודש בחודשו.

פרטי המתלוננת יועברו על ידי המאשימה למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי, תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' אייר תשפ"ד, 09 מאי 2024, במעמד הצדדים.